

Onsdag den 15. december 2010

Fremtiden for det strategiske partnerskab Afrika-EU efter det tredje topmøde Afrika-EU

P7_TA(2010)0482

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om fremtiden for det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika efter det tredje topmøde mellem EU og Afrika

(2012/C 169 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stats- og regeringschefernes Tripoli-erklæring af 30. november 2010,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Det Panafrikanske Parlaments erklæring forud for topmødet af 27. november 2010,
 - der henviser til artikel 177-181 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at partnerskabet mellem Afrika og EU er baseret på den begge parter gensidige interesse i at udnytte deres samlede potentiale,
- B. der henviser til, at Tripoli-erklæringen er udtryk for de forskellige ledes vilje til at konsolidere det strategiske partnerskab, der blev etableret for tre år siden mellem de to kontinenter for at klare de fælles udfordringer sammen og fremme bæredygtig økonomisk vækst til fordel for hele Afrika,
- C. der henviser til, at EU er ansvarlig for mere end halvdelen af al udviklingsbistand og stadig er Afrikas vigtigste handelspartner,
- D. der henviser til, at Afrika diversificerer sine partnerskaber, navnlig med større lande i Asien og Latinamerika,
1. glæder sig over vedtagelsen af den strategiske handlingsplan for 2010-2013 og dennes partnerskaber og håber, at den kommer til at bidrage med merværdi i forhold til Cotonouaftalen og Middelhavsunionen, og at den er udtryk for en ambitiøs tilgang til de interkontinentale forbindelser;
 2. understreger, at de grundlæggende principper i den fælles Afrika-EU-strategi bør udformes på en måde, så den fremmer udviklingslandenes bæredygtige behov for at bekæmpe fattigdom og sikrer en anstændig indtægt og et anstændigt eksistensgrundlag samt overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder, herunder sociale, økonomiske og miljømæssige rettigheder;
 3. håber, at der vil blive taget ved lære af de vanskeligheder, der opstod i forbindelse med gennemførelsen af den første handlingsplan (2008-2010), og håber, at de intentioner, der principielt gives udtryk for i stats- og regeringschefernes sluterklæring, bliver fulgt op af handling;
 4. bemærker med interesse, at der kan åbnes op for langt mere effektive bidrag til strategien fra både den private sektor og civilsamfundet, navnlig i Afrika, end det hidtil har været tilfældet;

Onsdag den 15. december 2010

Partnerskab 1. Fred og sikkerhed

5. anerkender også den regionale integrations vigtige rolle for vækst og udvikling og understreger navnlig det tilsagn, der findes i Tripoli-erklæringen, om at den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur skal gøres fuldt operationsdygtig i tæt samarbejde med regionale organisationer;

6. glæder sig over fremskridtene i gennemførelsen af en afrikansk freds- og sikkerhedsarkitektur med henblik på håndtering af freds- og sikkerhedsudfordringer på det afrikanske kontinent; understreger i denne forbindelse betydningen af at yde forudsigelig og bæredygtig finansiering til afrikanske fredsstøttende operationer, nødvendigheden af at opbygge lokal modstandsdygtighed og viljen til at beskytte civile i væbnede konflikter;

7. mener, at konfliktforebyggelsespolitikker er en væsentlig forudsætning for varig fred, og at de strukturelle årsager til konflikter bør søges løst gennem iværksættelse af en bæredygtig udviklingspolitik for at opfylde den afrikanske befolknings grundlæggende behov, bekæmpe arbejdsløshed og social og økonomisk uretfærdighed;

8. mener, at vedtagelsen af den nye amerikanske lov om »konfliktminerale« er et stort skridt i bekæmpelsen af ulovlig udvinding af mineraler i Afrika, som giver næring til borgerkrige og konflikter; mener, at Kommissionen og Rådet bør forelægge et lignende forslag for at sikre, at mineraler, der importeres til EU's marked, kan spores, samtidig med at der tages hensyn til initiativet til forbedring af gennemsigtighed i udvindingsindustrien (EITI);

Partnerskab 2. Demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder

9. opfordrer EU og Den Afrikanske Union (AU) til sammen at tage fat på centrale spørgsmål af fælles interesse, såsom svar på politiske kriser og støtte til økonomisk regeringsførelse med henblik på at formulere fælles dagsordner om regeringsførelse gennem den nyligt etablerede platform for dialog om regeringsførelse og menneskerettigheder;

10. glæder sig over Afrikas og EU's fælles forpligtelse over for visse grundlæggende principper, herunder overholdelse af menneskerettighederne, demokratiske principper og retsstatsprincipperne samt fordømmelse af alle former for terrorisme;

11. noteres sig, at stats- og regeringscheferne i deres erklæring fastslår, at de står sammen om beskyttelse af menneskerettighederne på begge kontinenter; understreger princippet om disse rettigheders universalitet, som navnlig skal overholdes i aktioner, der planlægges som del af partnerskabet om demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder;

12. udtrykker dyb beklagelse over, at man på trods af vores gentagne tilsagn om at fremme demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder indbød Robert Mugabe til det tredje Afrika-EU-topmøde, som han deltog aktivt i; opfordrer alle aktører til fremover at markere deres politiske standpunkt tydeligere for at sende et klart signal om vores faste tro på retsstaten og demokratiet;

13. opfordrer indtrængende til, at alle aktioner, der udføres i de forskellige partnerskabers regi, gennemføres uden forskelsbehandling på grund af køn, racemæssig eller etnisk baggrund, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering eller mod personer, der lever med hiv/aids;

14. støtter Det Panafrikanske Parlaments opfordring til alle Den Afrikanske Unions medlemsstater om at ratificere Den Afrikanske Unions charter om demokrati, valg og regeringsførelse;

15. understreger Det Europæiske Råds formand, Herman Van Rompuys, opfordring til de afrikanske ledere om at støtte Den Internationale Straffedomstol og fuldt ud tiltræde princippet om bekæmpelse af straffrihed;

16. opfordrer indtrængende EU og AU til at forpligte sig til at samarbejde for at sikre bedre samarbejde mellem Afrika og EU i relevante internationale organer, herunder FN;

Onsdag den 15. december 2010

Partnerskab 3. Handel, regional integration og infrastruktur

17. glæder sig over aftalen mellem EU og AU om at indgå i en politisk dialog for at finde løsninger på fælles bekymringer vedrørende økonomiske partnerskabsaftaler; anerkender, at regional integration, handel og investeringer er af afgørende betydning for den økonomiske stabilitet og bæredygtig udvikling;

18. opfordrer indtrængende EU og AU til at samarbejde om bæredygtig udnyttelse af råstoffer, især ved at fokusere på kapacitetsopbygning, ledelse, udvikling af infrastruktur, investeringer, viden og evner inden for geologi, gennemsigtige minedriftskontrakter; opfordrer i denne forbindelse til, at der indføres miljømæssigt forsvarlige og socialt bæredygtige råstofpolitikker, som også gavner den lokale befolkning;

19. opfordrer indtrængende alle medlemsstater af Den Afrikanske Union til at fremme indførelsen af en retlig og skattemæssige ramme, der på den ene side er befordrende for at stimulere den økonomiske vækst og tiltrække direkte udenlandske investeringer og på den anden for at udrydde korruption og skære ned på bureaukrati og dårlig forvaltning;

20. henstiller indtrængende til Afrikas og EU's ledere at leve op til tilsagnet fra Tripoli og anvende strategien som et redskab til fremme af intra-kontinental afrikansk handel, herunder forbedrede støttepakker til de regionale økonomiske fællesskaber og til forbedring af infrastrukturen på hele det afrikanske kontinent;

Partnerskab 4. 2015-målene

21. noterer sig det fornyede tilsagn fra Den Europæiske Unions medlemsstater om at afsætte 0,7 % af deres BNP til officiel bistand inden 2015, hvilket er af afgørende betydning, hvis 2015-målene skal nås inden 2015;

22. vil navnlig forsøge at sikre, at opnåelsen af 2015-målene bliver en central del af bestræbelserne inden for alle partnerskaberne;

23. minder om, at specifikke aktiviteter vedrørende mødres, nyfødtes og børns sundhed, køn, uddannelse, jordpolitik og bæredygtig udvikling, adgang til vand og sanitet samt mennesker med handicap er afgørende for at nå 2015-målene; opfordrer til videreførelse af programmer inden for uddannelse og sundhed;

24. betoner betydningen af at sikre fødevarerikkerhed i hele Afrika og understreger nødvendigheden af at styrke landbrugs- og fiskerisektoren i Afrika på en bæredygtig måde, især hvad angår små landbrugere og fiskere;

25. minder om den dominerende rolle, som landbrugssektoren spiller for de nationale økonomier i Afrika; understreger derfor, at harmonisering af sanitære standarder og plantesundhedsstandarder samt kapacitetsopbygning spiller en central rolle for landbrugssektoren i Afrika;

26. beklager, at der på topmødet ikke fandt drøftelser sted om, at visse udenlandske investorer med støtte fra deres regeringer for tiden opkøber landbrugsarealer i Afrika, hvilket, hvis dette spørgsmål ikke håndteres korrekt, truer med at undergrave den lokale fødevarerikkerhed og kan få alvorlige og vidtrækkende konsekvenser;

27. mener, at Afrikas og EU's ledere bør udvise reel vilje til at fastlægge en mekanisme til hindring af ulovlig kapitalflugt med henblik på skatteunddragelse, fremme af gennemsigtighed i forbindelse med afrapporteringen for hvert enkelt land og modstå internationalt pres for regler, der kan muliggøre skattetænkning og -unddragelse i Afrika;

Partnerskab 5. Energi

28. er af den overbevisning, at vedvarende energi er af grundlæggende betydning for Afrikas økonomiske og sociale udvikling, og understreger formand Barrosos opfordring til en grøn energirevolution i Afrika;

Onsdag den 15. december 2010

29. glæder sig over Afrika-EU-programmet for samarbejde om vedvarende energi og de politiske mål, som blev vedtaget på mødet på højt plan om energi i Wien i september 2010, og som skal nås inden 2020, herunder at skabe adgang til moderne og bæredygtige energitjenester for yderligere 100 millioner afrikanere, fordoble kapaciteten for grænseoverskridende elektricitetsforbindelser i Afrika, fordoble anvendelsen af naturgas i Afrika og øge anvendelsen af vedvarende energi i Afrika samt forbedre energieffektiviteten i Afrika i alle sektorer;

Partnerskab 6. Klimaforandringer

30. opfordrer EU og AU til at forene deres bestræbelser på at nedbringe emissionerne fra skovrydning og skovforningelser;

31. minder om EU's tilsagn om 7,2 mia. EUR i 2010-2012 til klimaændringsprojekter og -initiativer, der kan iværksættes hurtigt, hvoraf en betydelig del vil være til rådighed for Afrika;

32. understreger, at verdens fattigste befolkninger rammes først og hårdest af klimaændringer, og opfordrer alle aktører til at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringerne og med at fremme kulstoffattig vækst for at få udryddet fattigdommen;

33. anfører, at det er af allerstørste vigtighed at gøre fremskridt i bestræbelserne på at opnå en global klimaaftale for at kunne bekæmpe fattigdom, og understreger i denne forbindelse det enorme potentiale, der findes i naturressourcer som sol, vind, floder og tidevand, og som ofte forefindes i rigelige mængder i afrikanske lande;

Partnerskab 7. Migration, mobilitet og beskæftigelse

34. bemærker, at migration har positive virkninger og insisterer på behovet for en fælles strategi med en tidsplan og målrettede projekter rettet mod at mindske de negative virkninger af ulovlig migration;

35. minder om alle parterers tilsagn om at skabe flere og bedre job gennem fremme af bæredygtig og inklusiv vækst;

36. glæder sig over styrkelsen af eksisterende programmer i forbindelse med studerendes og universitetsansattes mobilitet sammen med initiativer som f.eks. det panafrikanske universitet (Pan-African University) og initiativet til harmonisering af uddannelsessystemer og -programmer (Tuning Educational Structures and Programmes);

37. anfører, at hjerneflugt er et stort problem for Afrika, og at uddannede personer, der har forladt deres land, bør gives stærke incitamentter til at vende tilbage og bruge deres tillærte færdigheder i deres oprindelsesland;

Partnerskab 8. Videnskab, informationssamfundet og rumpartnerskab

38. bifalder iværksættelsen af en dialog på højt plan om videnskabs- og teknologipolitik på højtstående embedsmandsniveau og ministerielt niveau med henblik på at styrke samarbejdsrammerne for videnskab og teknologi for hurtigere at skabe inklusiv økonomisk vækst og social udvikling i Afrika;

Generelle bemærkninger

39. bemærker, at Sudan ikke er repræsenteret, og at myndighederne i dette land ikke betragter sig selv som bundet af stats- og regeringschefernes Tripoli-erklæring, og ønsker at se alle elementer i fredsftalen fra 2005 gennemført som anført i ovennævnte erklæring, herunder således den folkeafstemning, der er berammet til januar 2011, og som skal give befolkningen i det sydlige Sudan mulighed for at vælge deres egen skæbne;

40. beklager at visse stats- og regeringschefer fra EU's største medlemsstater ikke var i stand til at deltage i topmødet mellem EU og Afrika;

Onsdag den 15. december 2010

41. beklager, at der ikke er nogen finansieringsplan til at ledsage den fælles Afrika-EU-strategi, og opfordrer på ny til, at EUF bliver omfattet af EU-budgettet, således at der kan finde parlamentarisk kontrol sted med gennemførelsen af de forskellige EU-finansieringsinstrumenter, der anvendes i forbindelse med oprettelsen af de forskellige partnerskaber;

42. håber, at organer på ministerielt plan i højere grad bliver inddraget i strategiens gennemførelse;

43. opfordrer til, at Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet sættes i stand til at udøve deres tilsynsfunktion i forbindelse med gennemførelse af den strategiske handlingsplan;

44. opfordrer de nationale parlamenter i Afrika og EU til at behandle og drøfte den strategiske plan;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Rådet og AU-Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse

P7_TA(2010)0483

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til præambelen til traktaten om Den Europæiske Union, særlig anden betragtning og fjerde til syvende betragtning,
- der henviser til EU-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 3, andet led, artikel 6 og artikel 7,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, som proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (KOM(2010)0573),
- der henviser til alle beslægtede konventioner og henstillinger vedrørende grundlæggende rettigheder fra Europarådet og FN, herunder fra specialiserede overvågningsorganer,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og retspraksis,